

[Bouet.]

have saavel sine egne som Arbejdsgivernes indbetalte Bidrag med Renter, med Fradrag af det Beløb, som svarer til den Forsikringsrisiko, som Kassen har haft i det forløbne Tidsrum.

Denne Bestemmelse, som ogsaa fandtes i det Udkast til Lov, som nævnte Funktionærudvalg i sin Tid udarbejdede, er medtaget, fordi den findes i en hel Række private Pensionskasser, og den er jo ogsaa blevet mere paakrævet, efterhaanden som man, hvad jeg nævnte før, fra Arbejdsgiver og fra Funktionærside er enedes om at tegne Forsikring, ikke i bestemte til Virksomheden knyttede Pensionskasser, men i de eksisterende Forsikringsselskaber, der netop har Pensionsordninger som Speciale, og hvor Funktionærerne altid har den Fordel, at Pensionen følger dem ved Pladsskifte, saa de altid har Mulighed for at fortsætte, i Modsætning til hvad der sker, naar de er forsikret i private Pensionskasser, der er knyttet til den paagældende Virksomhed, hvilket i mange Tilfælde har virket som et Stavnsbaand.

Derfor er det nødvendigt, at man har denne Bestemmelse i § 9, og jeg kan ikke indse, hvad den højtærede Minister var inde paa, at dette skulde stride mod selve Tanken i Lovforslaget. Tanken er nemlig den, at der skal en aktuarmæssig Sikring for Kasserne, naar det Antal Aar, som er fastsat i Loven — de 15 Aar —, er forløbet, og hvis denne Bestemmelse findes i Paragraffen, maa der selvfølgelig tages Hensyn til den ved den aktuarmæssige Opgørelse.

For den Funktionær, som selv udtræder efter 10 Aars Tjeneste, foreslaas det, at han kun skal have sine egne indbetalte Penge med Renter. Denne Bestemmelse er indført af Hensyn til Bestemmelser, som findes i adskillige Pensionskasser. Personligt vilde jeg helst have haft den samme Bestemmelse, som gælder for Medlemmer, der afskediges eller dør efter at have været 10 Aar i Virksomheden, men hvis man ser paa den økonomiske Side af Sagen, spiller det ikke nogen Rolle i Realiteten. Man vil nemlig lægge Mærke til, at i det første Tilfælde, altsaa naar den paagældende dør eller udtræder efter at have været 10 Aar i Virksomheden, skal han have sine egne plus Arbejdsgiverens Indskud, minus Værdien af den forsikringsmæssige Risiko; men i det andet Tilfælde, naar han selv udtræder, faar han sine egne Indskud plus Renter, medens det forsikringsmæssige Risikobeløb ikke fradrages. Men efter hvad jeg fra aktuarmæssig Side har faaet oplyst,

bliver der i Realiteten ikke nogen Forskel paa det Beløb, han faar udbetalt, enten han faar det paa den ene eller den anden Maade. Bestemmelsen er formet saaledes, fordi adskillige Kasser har denne Bestemmelse, og fordi man fra Arbejdsgiverside gerne ønsker den bibeholdt.

Endelig foreslaas det, at Pensionskrav, som Funktionærer maatte have ved Tilsagn, som er givet efter denne Lovs Ikrafttræden, og som ikke falder ind under Loven, i Konkurstilfælde skal nyde Fortrinset fremfor simpel personlig Gæld næst efter de i Lov Nr. 51 af 25. Marts 1872 § 33, Nr. 2 f., nævnte Krav — som altsaa omhandler Arbejdsløn og andet. Dette er efter vor Mening et rimeligt Krav, men vil maaske ikke faa saa stor Betydning, idet de fleste Arbejdsgivere, som jeg allerede har nævnt, vil se deres Fordel ved at indmelde deres Funktionærer i et Pensionsforsikringsselskab. Denne Bestemmelse kan naturligvis kun angaa saadanne Pensionskrav, som er opstaaet efter denne Lovs Ikrafttræden, idet Bestemmelsen ikke kan faa tilbagevirkende Kraft.

Jeg tror, jeg under denne Gennemgang af Lovforslaget tillige har givet Svar paa de forskellige Anker, som den højtærede Minister fremkom med. Jeg vil lægge det høje Ting stærkt paa Sinde, at det imødekommer et Ønske fra den store Klasse af Privatfunktionærer, hvem dette Forslag i meget høj Grad interesserer, ved at give saadanne Regler for Tilsynet med Pensionskasser, at de paagældende Funktionærer, saafremt de er Medlem af en saadan Kasse, altid kan være sikre paa, at der er tilstrækkelige Midler til Stede til, at de kan opnaa den Pensionret, som de maaske selv har ydet deres Bidrag til, hvilket ikke altid har været Tilfældet.

Jeg kunde nævne adskillige Eksempler paa Virksomheder, som er likvideret, og hvor der ikke har været Midler til Stede, som kunde dække Pensionskravene, og hvor Funktionærerne saa er kommet til at staa paa bar Bund. Jeg nævner Burmeister & Wain, som vel nok havde en af de bedst funderede Kasser her i Landet. Dens Midler var anbragt i Obligationer, som var baandlagte. Alligevel skete der det, da Burmeister & Wain likviderede, at der manglede 600 000 Kr., idet dette Beløb ikke var overført og ikke var baandlagt, og Funktionærerne vil nu sandsynligvis miste disse Penge.

Jeg kan nævne et andet Eksempel. En stor Virksomhed havde oprettet en saadan Kasse, hvortil der var indbetalt nogle Millioner Kroner til Dækning af Ydel-